

ningerne for målgruppen, dog maksimalt de samlede udgifter, der er forbundet med tilbuddet.

Lovforslaget fremsættes med det formål at sikre et loft over hvad målgruppen for lovforslaget maksimalt skal betale pr. måned til kommunens tilbud om madserviceordninger. Dog må den kommunale myndighed fortsat ikke opkræve mere i betaling for tilbuddet om madservice end ydelsen koster at producere og levere til modtageren.

Da der ikke er fastsat nærmere regler for, hvordan kommunalbestyrelserne lokalt tilrettelægger tilvalg og fravalg af enkelte måltider og forplejning hele dage, herunder frister for modtagerens afbestilling m.v., kan kommunalbestyrelserne f.eks. vælge at reducere modtagerens egenbetaling ved at nedsætte prisloftet forholdsmæssigt, hvis en modtager fravælger, herunder afbestiller, enkelte måltider og/eller fuld forplejning.

Prisloftet gælder uanset modtagerens indkomst- og formueforhold. Kommunalbestyrelserne har mulighed for at nedbringe egenbetalingens størrelse yderligere ved at give tilskud til madserviceordningerne. Kommunalbestyrelserne har derudover blandt andet efter ansøgning mulighed for at udbetale personligt tillæg til folkepensionister, hvis de økonomiske forhold er særligt vanskelige. Dette skal ske på baggrund af en konkret og individuel vurdering af folkepensionistens økonomiske forhold efter § 14 i lov om social pension.

Prisloftets beløb, der er angivet i 2009-niveau, reguleres hvert år den 1. januar efter lov om en satsreguleringsprocent og afrundes til nærmeste kronebeløb. Beløbsgrænsen reguleres første gang den 1. januar 2010.

Målgruppen for prisloftet er modtagere, der er visiteret til madservice i plejeboliger og plejehjem, botilbud efter lov om social service §§ 107-108 og lignende boligenheder, hvortil der er knyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale. Loftet omfatter således også modtagere i friplejeboliger og beskyttede boliger, hvis disse har tilknyttet omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale. Loftet omfatter endvidere også modtagere anvist til private eller regionale tilbud.

Målgruppen er modtagere, der ofte ikke har praktisk mulighed for at benytte alternativer til den service, der tilbydes i det tilbud, de er visiteret til. Disse modtagere kan have vanskeligt ved selv at tilrettelægge dagens måltider. Hensynet til, at der kan være tale om personer med behov for omfattende pleje og omsorg, bør først og fremmest komme til udtryk ved, at kommunalbestyrelsen stiller de nødvendige tilbud til

rådighed for modtagerne. Beboere i plejeboliger og lignende boligenheder har særlige plejebestov, der bedst varetages ved en samlet, koordineret og fleksibel indsats, hvor den enkelte leverandør har base under boligenhedens tag. Det betyder, at driften af plejeboliger og lignende boligenheder med udvidede plejefunktioner tilknyttet, stiller særlige udfordringer til tilrettelæggelsen af hjælpen.

Madservice omfatter alle døgnets måltider i disse plejeboliger og lignende boligenheder. Tilbuddet er ikke omfattet af reglerne om frit leverandørvalg jf. servicelovens § 93, hvilket betyder, at området ikke er konkurrenceudsat i samme grad som modtager af § 83-ydelser i boformer uden tilknyttede omsorgs- og servicefunktioner med tilhørende personale med døgnpleje. Medmindre kommunalbestyrelserne vælger at konkurrenceudsætte tilbuddet efter de almindelige udbudsretlige regler, er der ikke tilsvarende gennemsigtighed og opmærksomhed i forhold til dette områdes omkostninger, som der er på frit valgs området.

Modtagere af madservice efter reglerne om frit leverandørvalg er ikke omfattet af prisloftet. Kommunalbestyrelserne har pligt til at tilrettelægge frit valgs området via en række modeller for konkurrenceudsættelse. Det er hensigten, at frit leverandørvalg giver modtagerne mulighed for at vælge mellem både leverandører og menuvariationer. Endvidere medfører konkurrenceudsættelsen gennemsigtighed i omkostningernes størrelse og i selve prisberegningen, idet de kommunale myndigheder på frit valgs området forpligtes til at udskille og synliggøre de omkostninger, der er forbundet med at drive den kommunale leverandørvirksomhed. Derved har kommunalbestyrelserne løbende fokus på udviklingen i omkostningerne for den del af hjælpen.

Modtagere i boformer efter servicelovens §§ 109 og 110 er ikke omfattet af prisloftet. I boformer efter servicelovens § 109 (midlertidigt ophold til kriseramte kvinder) og § 110 (midlertidigt ophold til personer med særlige sociale problemer), dvs. kvindekrisecentre og forsorghjem, er der selvvisitering, idet beboerne indskrives ud fra et selvmøderprincip, og ikke efter forudgående visitation. Eksempelvis står modtagerne af tilbud efter § 109 typisk selv for maden, eller bidrager til at fremstille den. Der vil derfor sædvanligvis ikke være tale om en madserviceordning efter servicelovens § 83 om personlig hjælp og pleje, og hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet. Madserviceordningen i disse boformer er således af en anden karakter end ordningen på f.eks. ældreområdet.